

Informe del rector al Claustre del 16 de maig del 2006

Universitat Pompeu Fabra

Membres de la Mesa del Claustre,
Sra. Mercè Sala, presidenta del Consell Social,
Membres del Consell de Govern,
Membres del Consell de Direcció,
Amigues i amics claustrals,

Aquest d'avui és el meu primer informe al Claustre. Arriba en un moment de gran incertesa política a Catalunya i de canvis constants dels responsables polítics en matèria d'universitats. També el govern espanyol ha canviat recentment els seus responsables ministerials en aquest àmbit.

No obstant això, la Universitat Pompeu Fabra ha de ser capaç de dur endavant el seu projecte enmig d'aquestes circumstàncies. Una universitat jove com és aquesta ha d'acabar de definir el seu lloc en el sistema universitari català. Des de l'inici d'aquest rectorat —des de la campanya electoral, per ser més precís—, hem defensat que el perfil de la Universitat ha de ser el d'una universitat orientada cap a la recerca i la innovació, amb èmfasi en el postgrau i el doctorat i amb una clara vocació internacional. La UPF ha de trobar aquest perfil com a part de la seva missió d'universitat pública al servei del país, i això vol dir una

universitat que administra amb plena transparència els recursos que rep i que està sempre disposada a retre comptes de les seves accions.

La qualitat i l'exigència són elements que sempre ens han caracteritzat i que han de continuar esperonant-nos. Hem de treballar perquè la nostra universitat sigui atractiva per als millors estudiants de grau i de postgrau i per als millors investigadors. En aquest sentit, i tot i que ja coneixem les dificultats metodològiques que pateixen els rànquings, sempre és un motiu de satisfacció veure que en la sisena edició del rànquing del diari *El Mundo* la UPF se situa en la cinquena posició. Aquesta classificació té a més el mèrit d'assolir-se en un rànquing que no pondera el volum total de titulacions que imparteix la universitat sobre el total de titulacions avaluades.

El Pla d'Actuacions que hem aprovat al Consell de Direcció, i que està a disposició de tota la comunitat al Campus Global, fixa els nostres objectius per als propers quatre anys. Entenc que és un document de referència per a tota la comunitat, que permet situar amb claredat la posició de la Universitat tant des d'un punt de vista intern com extern.

Aquest Pla d'Actuacions es complementa amb altres eines de planificació igualment estratègiques per a la Universitat, com el Pla Estratègic de Recerca i Innovació o el Pla Director del Campus de la Comunicació, que està en fase molt avançada d'elaboració.

Aquest informe se centrarà a explicar els primers passos fets durant aquest any per tal de dur endavant aquest projecte.

RECERCA

La qualitat de la recerca que es fa a la Universitat no depèn del seu govern, sinó dels seus investigadors. Per tant, tot i que des del govern de la Universitat es puguin impulsar polítiques facilitadores de l'activitat de recerca, res més lluny del meu ànim que tractar d'apropiar-me dels èxits, que són molts, de la recerca que fan els investigadors de la nostra universitat.

La producció científica, els projectes de recerca aconseguits, les tesis doctorals llegides posen de manifest l'alta qualitat de la recerca i la importància del seu creixement. El govern de la Universitat només pot proporcionar un entorn més o menys amable per dur endavant aquesta tasca, per facilitar-la. En aquesta línia, s'estan simplificant diversos processos, com l'eliminació dels períodes de no-disponibilitat dels fons dels projectes de recerca (de manera que ara ja no estan tancats de desembre a febrer), l'exempció de l'IVA o la simplificació del procés de validació de la despesa, per tal d'acostar més la decisió als departaments.

El Pla Estratègic de Recerca i Innovació de què ens hem dotat és l'instrument que guiarà les nostres actuacions en els propers anys i que estem començant a desplegar.

Una de les iniciatives en aquest àmbit és incrementar la nostra capacitat d'anàlisi i d'informació sobre la recerca. Cal disposar d'un sistema d'informació de la recerca sòlid, que permeti conèixer amb precisió quina és l'activitat de recerca a la UPF, de manera que ajudi en els processos de

presa de decisions. Aquesta és una necessitat que cal satisfer amb celeritat, tant a nivell d'UPF com de sistema universitari, amb l'aplicació de protocols que homogeneïtzin el tractament de la informació, tal com ja succeeix en la docència.

L'aplicació de la normativa de reconeixement de grups i unitats ha definit l'existència de 57 grups i de 7 unitats. Aquests grups i aquestes unitats conformen en l'actualitat el mapa orgànic de recerca a la UPF.

En el marc de la convocatòria de suport a grups de recerca consolidats del DURSI, des de la UPF es van presentar 47 sol·licituds, de les quals només una no va obtenir cap reconeixement. Així, l'import total atorgat a la UPF va ser d'1,3 milions d'euros per a un període de quatre anys.

Els grups de recerca de la UPF participen activament en el programa INGENIO 2010, que s'estructura en els programes CENIT i CONSOLIDER. El primer té per objectiu augmentar la col·laboració públic-privada. S'han obtingut dos projectes, un del Departament de Tecnologia i l'altre del Departament de Ciències Experimentals i de la Salut, amb un pressupost total d'1,5 milions d'euros en quatre anys.

El segon té per objectiu augmentar la massa crítica i l'excel·lència investigadora. Diversos grups del Departament d'Economia i Empresa, el Centre de Recerca en Economia Internacional (CREI) i el Centre de Recerca en Economia de la Salut (CRES) i l'Institut d'Estudis Territorials (IET) han liderat la presentació d'una sol·licitud en el marc del programa CONSOLIDER, amb un pressupost de 9 milions d'euros. D'altra banda,

un grup de recerca del Departament de Tecnologia i un altre del Departament de Ciències Experimentals i de la Salut participen com a socis en un projecte coordinat per la UB amb un pressupost d'un milió d'euros.

En programes nacionals, a la convocatòria del 2005 de projectes d'investigació del MEC s'hi van presentar 37 sol·licituds i s'han atorgat 27 projectes, per un import de 2,1 milions d'euros.

En programes europeus, l'any 2005 s'han obtingut 16 projectes europeus, amb un pressupost acumulat total de 2,9 milions d'euros. Cal destacar un projecte del Departament de Tecnologia que és coordinat per la UPF i que té un pressupost propi de dos milions d'euros per a un període de quatre anys.

Finalment, durant l'any 2005 s'han signat 117 contractes a l'empara de l'article 83 de la LOU per un valor de 2,5 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment del 67% respecte a l'import contractat.

Totes aquestes dades posen de manifest l'esforç de la nostra universitat, dels seus investigadors, per tenir una activitat intensa en la recerca, capaç d'atreure recursos suficients i investigadors de qualitat. Permeteu-me només dues dades: el 80% dels nostres doctors participen en algun projecte de recerca. I pel que fa a l'avaluació individual de la recerca, el professorat de la UPF té un èxit en l'avaluació de la seva recerca individual, mesurada en l'obtenció de trams de recerca sobre trams de

docència, del 59%, mentre que la mitjana del sistema universitari de Catalunya és del 39%.

Pel que fa a la promoció d'infraestructures de recerca, la nostra universitat es va configurant al voltant de tres grans àmbits i tres grans parcs de recerca que ens han de facilitar la col·laboració estratègica amb altres institucions:

El Parc de Ciències Socials. Hem preparat la proposta per a la convocatòria d'infraestructures i hem sol·licitat un crèdit reemborsable per un import de 6,6 milions d'euros.

El Parc de la Comunicació. Hem creat el Parc Barcelona Media. Ens han concedit, en la convocatòria del 2005 de parcs científics i tecnològics, 1,4 milions d'euros, i estem preparant la proposta per a la convocatòria del 2006.

El Parc de Recerca Biomèdica. Ahir vam inaugurar aquesta potentíssima estructura de recerca, en la qual hem dipositat totes les nostres esperances en aquest àmbit. El projecte està ben arrelat en la qualitat científica de la recerca del nostre DCEXS, del CRG, de l'IMIM, del CMR i del CREAL, però ha calgut la tenacitat d'algunes persones per tal de dur-ho endavant: els anteriors consellers del DURSI, Andreu Mas-Colell i Carles Solà; l'alcalde de Barcelona, Joan Clos; la consellera de Salut, Marina Geli, i els rectors Enric Argullol i Maria Rosa Virós tenen molt a veure amb el projecte. Ara bé, sense la determinació, la visió de

futur i la generositat del professor Jordi Camí, director del Parc, això no hauria estat possible.

La transferència de coneixement és un dels elements que cal potenciar més; és una de les contribucions de la universitat a la creació de riquesa en la nostra societat, i requereix que sapiguem convertir la nostra recerca en innovació. En aquest àmbit, la Universitat ha impulsat la creació del Centre d'Innovació Barcelona Media, que forma part de la xarxa de centres tecnològics del CIDEM, dirigit pel professor Vicente López, on per exemple recentment s'ha instal·lat el laboratori de recerca a Europa de l'empresa Yahoo. En aquest àmbit estem impulsant també, conjuntament amb el PRBB i amb el suport del CIDEM, el que s'anomena un *trampolí tecnològic*: una unitat de suport a la creació d'empreses basades en el coneixement o empreses de base tecnològica.

Som conscients que encara queda molt per fer en el camp de la innovació i la transferència del coneixement per aconseguir que la recerca es transformi en patents, en *spin-offs* o empreses derivades i per tal que sigui vista pel nostre teixit empresarial com una oportunitat única. Per tal de facilitar aquests processos hem potenciat l'OTRI amb la creació d'un programa de transferència de coneixement.

DOCÈNCIA

Parlem ara de la docència que és l'altra cara de la universitat. Si se'm permet un símil, que reflecteix els meus orígens acadèmics, diria que a la

universitat la docència sense recerca és cega, i la recerca sense docència és buida. L'objectiu de la Universitat en aquest àmbit ja el coneixeu: mantenir el nostre alt nivell de qualitat docent en el grau incorporant-nos ràpidament a l'horitzó Bolonya, i aprofitar l'establiment de l'espai europeu d'ensenyament superior per introduir una oferta de postgrau sòlida i articulada, amb visibilitat internacional, que tingui la capacitat de dur-nos, a mig termini, a una universitat amb un 30% d'estudiants de postgrau.

Hem estat capaços de bastir en un temps rècord una oferta sòlida de disset màsters oficials per al curs vinent, que han estat en la seva totalitat aprovats pel DURSI. Aquí he de manifestar un especial agraïment a l'esforç i la dedicació de totes les persones —començant per la vicerectora, la professora Maria Morrás— que, sense escatimar ni temps ni esforços, han fet possible aquesta aprovació. L'èxit en la proposta de postgrau ha estat, vull insistir-hi, un exemple de com el treball mancomunat de responsables acadèmics, professorat i PAS fa possible tasques que semblen, d'inici, impossibles de bastir.

Aquest any ha estat extraordinàriament intens en l'organització de l'oferta d'estudis oficials de postgrau: s'han fet les propostes de programació, s'han elaborat les normatives, s'està fent una campanya de captació d'estudiants... i ja s'està treballant en la proposta de programació del bienni 2007-2009.

Un aspecte que vull remarcar en aquest àmbit és que hem adequat l'estructura administrativa i de gestió per donar una resposta eficaç a les

necessitats dels nous programes. Així, s'ha creat el Servei de Postgrau i Relacions Internacionals, en el si del qual s'ha constituït la Secció de Postgrau i Doctorat.

A hores d'ara, ara mateix, tot el procediment relatiu al postgrau ja està funcionant: la preinscripció i la matrícula es podran fer totalment en línia, i de fet aquests dies ja tenim oberta la preinscripció, i puc dir que en aquests moments ja tenim un nombre de preinscrits que supera el centenar, la qual cosa ens permet ser optimistes sobre l'acceptació que tindran els nostres màsters.

L'oferta dels nous màsters oficials s'uneix a la dels màsters i cursos de postgrau propis, de reconegut prestigi i acceptació, que s'ofereixen a l'IDEC, Elisava i ESCI i que contribueixen a construir una oferta completa en l'àmbit de la formació contínua que ofereix la nostra universitat. La diferència entre màsters oficials i propis ens ve imposada per la legislació, però això no ens ha de fer oblidar que, l'oferta autònoma de les escoles adscrites a banda, nosaltres hem de programar la nostra oferta com una oferta única, que és la suma articulada de l'oferta directa de la Universitat i la indirecta de l'IDEC.

Per tot plegat, és evident que en l'àmbit del postgrau hem posat en funcionament totes les peces que calia per fer front als nous reptes de programació i per posicionar-nos adequadament, amb una oferta sòlida i competitiva, en l'àmbit dels estudis oficials de postgrau. Sabem, però, que encara hem de viure molts canvis, i que el model més o menys consolidat s'està plantejant en l'horitzó 2010, i per això caldrà estar atents

a la seva evolució i ser capaços en tot moment d'avaluar el nostre funcionament per tal que la nostra oferta s'ajusti sempre als interessos acadèmics, científics i socials que inspiren la nostra universitat.

He parlat del postgrau i de l'impuls que hi estem donant, però cal no oblidar el grau. Els nostres estudis de grau ja estan experimentant una important transformació, i estem bastint uns bons fonaments perquè el procés d'adaptació a Bolonya es faci àgilment, en les condicions més adequades i respectant les característiques dels nostres estudis, del nostre model docent, específicament en l'exigència de rendiment acadèmic. Estem impartint la docència de manera experimental amb crèdits ECTS a les titulacions de Biologia, Economia, Administració i Direcció d'Empreses, Traducció i Interpretació, Humanitats, i Publicitat i Relacions Públiques. L'any que ve ho farem a Dret i a les enginyeries de Telecomunicació i en Informàtica. Això ens ha de permetre fer una transició no traumàtica quan aprovem els nous plans d'estudis.

Hi ha pocs dubtes que l'EEES marcarà l'agenda docent de les universitats en els propers anys. La nostra universitat està fent una aposta decisiva en el camí d'adaptar les titulacions i, de fet, tota la nostra estructura acadèmica es prepara per a aquest repte, el més important de la universitat espanyola en segles. L'EEES no és una amenaça a la universitat pública, com es creu en alguns sectors, sinó el contrari: ha de suposar-ne l'enfortiment per apropar-nos als centres europeus de referència i no perdre l'oportunitat de l'excel·lència. No serà fàcil, però el vaixell arribarà a la seva destinació si tots els membres de la comunitat universitària remem en la mateixa direcció. En aquest sentit, els membres

de l'equip de direcció, juntament amb altres responsables acadèmics i de gestió, estan preparant el full de ruta per a aquest viatge que ens ha de dur, un cop més, a fer de la nostra universitat un centre de referència de qualitat.

La diversificació d'àmbits científics de la nostra oferta d'estudis de grau ha comportat una diversificació, també, de les seves característiques. Tot i que fàcilment podem estar d'acord en les singularitats que hi poden concórrer, també cal que com a universitat fem un esforç d'adequació dels nostres estudis a uns estàndards de rendiment adequats. Cal que el nostre model docent, la nostra organització i el nostre suport a l'estudiant facilitin una vida acadèmica i una evolució com a estudiants que siguin satisfactòries en termes personals i en termes d'aprofitament dels recursos.

Vull situar dos elements com a referents en la importància del rendiment acadèmic. Per una banda, la taxa de graduació. En termes generals, la taxa de graduació (estudiants que finalitzen els seus estudis en el temps previst o en un any més) a la UPF se situa en el 60%, mentre que per al conjunt del sistema aquesta taxa està per sota del 30%. Tanmateix, dins la mateixa UPF, hi ha estudis on aquesta taxa és superior al 80%, i estudis on és inferior a la mitjana del sistema. Cal que entre tots fem un esforç important per garantir un adequat progrés acadèmic a tots els nostres estudis, amb independència del seu àmbit científic.

Un altre element rellevant és l'abandonament. Les taxes d'abandonament de la UPF no difereixen de les del conjunt del sistema, tot i tenir el règim

de permanència més estricta. Però cal, també, impulsar les iniciatives dels estudis i donar-hi suport perquè el procés d'integració a la Universitat dels nous estudiants sigui satisfactori i perquè aquests disposin de prou suport i orientació per poder fer front a aquesta etapa tan important de la seva vida de manera satisfactòria. No es tracta de tenir una actitud paternalista, això seria un error, sinó de posar a la seva disposició tots els elements de suport i d'orientació en la seva integració perquè aquesta tingui èxit.

No podem aquí baixar la guàrdia, perquè el prestigi de la nostra universitat depèn centralment del fet que continuem oferint una docència de màxima qualitat i que la societat percebi que els nostres titulats superiors tenen *valor afegit* i que la formació que hi han obtingut és valorada quan s'incorporen als seus llocs de treball. Per tal de fer més visible aquest compromís de la Universitat, estem treballant, juntament amb el Consell Social, i amb la complicitat que sempre ens mostra la seva presidenta, la Sra. Mercè Sala, per constituir uns premis a la docència per al nostre professorat.

La implantació definitiva de l'espai europeu a la nostra universitat ha de comportar necessàriament alguns canvis en la nostra estructura acadèmica i administrativa que durem a terme amb el consens necessari de tots els implicats. I aquests canvis també hauran d'afectar la dedicació del professorat per tal d'adequar-la i mesurar-la segons les novetats que l'espai europeu exigeix —vull dir, no només en termes de classes teòriques i classes pràctiques, sinó també de tutories, de tasques de coordinació i de tasques de direcció de treballs, que s'hauran de tenir en

compte. La reforma dels plans d'estudis que l'espai europeu comportarà també ens ha de dur a un repensament del nostre model de finançament del PAD dels departaments per fer-lo més flexible i, espero, millor en quantitat i qualitat.

Parlem un moment del vessant internacional de la nostra universitat i de la política de promoció de les llengües. La nostra és una universitat catalana amb una clara vocació de presència al món. Pensem que la millor manera de contribuir a la promoció de la llengua i la cultura catalanes és tenir una oferta de qualitat que atregui el talent internacional; aquesta és la millor manera de fer conèixer i valorar el nostre país i la nostra cultura.

En aquest sentit, hem dissenyat un pla de formació lingüística, a nivell de grau i de postgrau, orientat a promoure el coneixement del català i del castellà entre els alumnes internacionals que rebem i a enfortir el coneixement d'una tercera llengua, sobretot l'anglès, entre els nostres estudiants. Pel que fa als intercanvis, hi hem introduït criteris de coneixements lingüístics. I, en relació amb el català, hem organitzat uns programes d'acollida de català instrumental, participem activament dels programes de voluntariat lingüístic i volem posar un èmfasi més gran en la promoció internacional del català a través d'un programa de *Catalan lectures*.

La presència d'estudiants estrangers a la nostra universitat sempre ha estat important, però s'ha vist incrementada en els darrers anys gràcies als cursos dels estudis hispànics per a nord-americans, per la qual cosa

ara estem estudiant un programa similar per a estudiants asiàtics. Pel que fa als estudis oficials, d'acord amb les dades del mateix Ministeri, en termes relatius la UPF és la universitat amb una major presència d'estudiants d'intercanvi, amb un 5,6%. També en el doctorat la presència d'estudiants internacionals és molt important: el 44% ho són. I pel que fa als nostres graduats, el 24% han fet una estada a l'estranger. Si en això hi afegim que l'11% del nostre professorat és estranger, la vocació internacional de la nostra universitat queda prou clara.

En aquest punt voldria aturar-me i fer referència a la persona que dóna nom a la nostra universitat, Pompeu Fabra. Durant el curs 2006-2007 se celebraran dos aniversaris relacionats amb la figura de Pompeu Fabra: el centenari del Primer Congrés de la Llengua Catalana i el setanta-cinquè aniversari de les Normes de Castelló, dues fites molt importants en la normativització de la nostra llengua. Sempre he pensat que Pompeu Fabra expressa amb especial claredat la voluntat d'una generació per bastir un projecte ambiciós per al nostre país. En posaré només un exemple: van pensar que per normalitzar la llengua catalana no només calia ensenyar-la a les escoles, dotar-la d'una gramàtica, fer-ne la llengua de l'Administració, sinó que calia a més tenir als clàssics traduïts al català, i per això van construir el projecte de la Col·lecció Bernat Metge, que encara avui continua. Per tractar d'encomanar-nos una mica d'aquesta convicció proposo, que dediquem el curs vinent, 2006-2007, a la figura de Pompeu Fabra, organitzant un seguit d'actes oberts a les iniciatives que es preguin des de la comunitat universitària.

La docència i la recerca requereixen uns recursos i uns serveis de suport de qualitat; en aquest sentit, hem d'esmentar els esforços que continuem duent a terme per fer de la nostra biblioteca, que fa uns mesos va arribar al mig milió de volums de monografies, una biblioteca de referència, la que una universitat moderna necessita: un centre de recursos per a l'aprenentatge i la informació. Una cosa similar succeeix amb els serveis informàtics, amb un seguit d'actuacions per a la millora de la xarxa de comunicacions, la modernització i actualització de les aules informàtiques, els aplicatius, el suport a la recerca, l'impuls al programari lliure, sempre amb l'objectiu d'apropar-nos encara més als usuaris.

El finançament, és a dir, la situació econòmica de la nostra universitat, és ben coneguda per tots: patim certes estretors i lluitem cada any per obtenir un finançament adequat de l'Administració. Hem de fer una gestió molt acurada i rigorosa del pressupost, i la fem, i això ens ha permès tancar l'any 2005 sense dèficit (cosa que no poden dir totes les universitats públiques catalanes). En els darrers cinc anys som l'única universitat pública catalana que ha augmentat en estudiants i en crèdits matriculats i, així i tot, el nostre capítol I de personal ha tingut el comportament més responsable, amb un creixement molt moderat. És hora, per tant, de continuar exigint un finançament més adequat, que no sigui tan insensible als resultats. És urgent que ens clarifiquin la situació del proper pla pluriennal d'inversions que ens ha de permetre consolidar els nostres tres campus. En qualsevol cas, en pocs mesos estarem en condicions de donar un impuls molt significatiu a les obres del Campus de la Comunicació, amb el propòsit que per al setembre del 2007 tinguem condicionats els edificis de la fàbrica i la nau de Ca l'Aranyó, i al

setembre del 2008 l'edifici principal. Per al setembre del 2007 acabarem també l'edifici de Wellington, construït en col·laboració amb el CREI. I emprendrem, també, la reordenació dels espais docents per adequar-los a l'espai europeu.

Aquesta arquitectura física ha anat acompanyada d'un endreçament de l'arquitectura institucional pel que fa a allò que anomenem el grup UPF: una clarificació de la relació de la Universitat amb aquelles fundacions de les quals és una part central —i, en especial, de les dues el Patronat de les quals és presidit pel rector de la Universitat: l'IDEC i la Fundació Barcelona Media—, que ens ha de dur a la creació de majors sinergies en la construcció d'un sol projecte.

LES PERSONES

Sempre he dit que un projecte institucional no és res sense les persones que en formen part. I és un deure del govern de les institucions vetllar sempre pel benestar de les persones, que són l'ànima del projecte. Vull fer referència a algunes de les actuacions en aquesta direcció: la introducció de determinades mesures de conciliació entre la vida personal i laboral, que ara quedaran ja establertes per la llei que està tramitant-se al Congrés dels Diputats. També, la Comissió per la Igualtat de Gènere ha encarregat ja l'estudi que ens permetrà fer un diagnòstic de la situació a la nostra universitat com a pròleg del conjunt de mesures que haurem d'introduir. Hem creat, d'altra banda, la Comissió de l'Agenda 21, que ha de vetllar per les qüestions mediambientals. I estem

treballant per acabar de definir, amb la cooperació de tots, el programa UPF Solidària, que donarà forma a la cooperació de la Universitat amb les imperioses necessitats de tantes persones desvalgudes d'arreu del món.

Respecte del professorat, estem a punt d'acabar el procés de conversió de les figures prèvies a la LOU a les figures creades per la LUC. Això ha permès un grau d'estabilització molt gran del nostre professorat en contractes laborals indefinits. S'ha fet atenent a les necessitats docents i de recerca de la Universitat, però també a les circumstàncies particulars de les persones afectades. Estem treballant ara en dues qüestions que afecten el benestar del professorat d'una manera especial: les jubilacions anticipades i el programa de sabàtics. Amb una informació més clara de les nostres disponibilitats pressupostàries futures estarem en condicions de presentar els dos programes al Consell de Govern.

Vull fer referència a una qüestió concreta que sé que preocupa en especial al professorat. L'aparició de nous mecanismes i agències que avaluen el treball que fem els professors en docència i recerca acostuma a representar un augment de la burocràcia que ha començat a preocupar a molta gent. Vull dir-vos que a mi també em preocupa, i que tractarem de posar racionalitat en els processos interns de la Universitat i de cridar l'atenció sobre aquest aspecte a les altres instàncies perquè tinguin en compte aquest tema. No hi ajuda, tampoc, el fet que estiguem multiplicant excessivament les agències que vetllen per la qualitat del sistema universitari: a nivell estatal, tenim l'ANECA, la CNAI i l'ANEP; a nivell català, l'AQU, l'AGAUR i una nova agència de la recerca prevista

al projecte de llei de la ciència. I a aquestes s'hi han de sumar les instàncies de la Comissió Europea.

No vull deixar de dir, d'altra banda, que sé que una de les coses que més incomoda molts membres del personal d'administració i serveis és no comprendre bé algunes de les decisions que prenem en matèria de personal. Farem un esforç encara més gran, juntament amb la gerència, per explicar i justificar les nostres mesures abans de prendre les decisions. Posarem en marxa un mecanisme per poder complir el meu compromís de facilitar el contacte directe amb el rector per expressar-li les preocupacions directament, que consistirà en unes trobades a l'hora d'esmorzar amb els membres del personal d'administració i serveis. En qualsevol cas, per a enguany s'ha arribat a acords retributius que són importants, i a les diverses mesos s'està avançant per arribar a acords més importants a mig termini. A la Universitat hem obert un procés que ha de dur a una major qualificació del nostre personal i que ha de permetre donar sortida a les expectatives de promoció i de carrera professional de molta gent. L'adaptació a l'espai europeu requerirà molta imaginació i comportarà molta feina, que la Universitat no podria dur a terme sense la participació lleial i còmplice del personal d'administració i serveis.

També s'han pres algunes mesures per augmentar el benestar dels nostres estudiants, com ara augmentar la capacitat dels seus comptes de correu electrònic. Saludo especialment la renovació dels estudiants claustrals i la reactivació del Consell d'Estudiants. Però allò que preocupa més als estudiants i que ens preocupa a tots plegats és la implantació de l'espai europeu d'ensenyament superior. Vull dir, en primer lloc, que en

molts aspectes nosaltres ja estem *bolonyitzats*, i que per tant no hem de tenir por a allò desconegut, perquè molta docència ja la impartim, com he dit, amb aquests criteris. Ara bé, queden molts elements d'incertesa: quants crèdits tindran els graus? Quins graus hi haurà? Quin serà el preu dels postgraus? A alguns estudiants els angoixa molt que l'EEES no sigui una excusa per desvirtuar el caràcter públic del sistema universitari. Hi ha raons per a la preocupació i, sobretot, hi ha raons perquè debatem amb calma tots aquests aspectes, que inclouen també, com és obvi, com ha de ser el finançament de les universitats en una societat que s'adhereixi al principi de la igualtat real de les oportunitats, quina part s'ha de finançar amb els impostos de tots, quina aportació hi han de fer els estudiants, quin paper han de tenir les beques i els préstecs en el model, etc.

Per això, em comprometo a convocar un Claustre extraordinari el primer trimestre del curs vinent per debatre l'horitzó Bolonya 2010, amb calma i amb arguments. Per a tal fi proposo nomenar una comissió paritària de membres d'aquest Claustre —tres professors, tres estudiants i tres membres del PAS— que, sota la coordinació del vicerector Carles Ramió, prepari la documentació i l'agenda d'aquest Claustre extraordinari. La Comissió tindrà accés a tota la informació de què disposem, i tots els membres del Claustre podran adreçar-s'hi per introduir nous elements a l'agenda. Donat que el Claustre és l'òrgan més representatiu de la comunitat universitària, ha de ser en el seu si on debatem aquells aspectes estratègics que han de definir el perfil de la Universitat en el futur proper. D'altra banda, només deliberant podem comprendre'ns, veure les raons dels altres, avaluar la qualitat dels arguments dels altres. Fa uns dies el vicerector Jaume Casals, que és

segurament la persona que més sap en el món sobre Montaigne, em va passar una frase d'aquest formidable pensador francès, que podria servir per posar-la a l'atri imaginari del nostre Claustre extraordinari: "No som humans ni ens sostenim els uns als altres sinó per la paraula".

Deixeu-me acabar dient-vos que entre les coses bones d'aquest any sobresurt la possibilitat de conèixer i de tenir més relació amb persones de la Universitat, del professorat, del personal d'administració i serveis, dels estudiants, que estan donant el millor del que tenen per a aquest projecte. Això és el que em sustenta i això és el que em conhorta. Només l'experiència de formar part d'aquest projecte col·lectiu dóna sentit al nostre esforç. Per tant, gràcies a tots, i deixeu-me donar-les especialment als membres del meu Consell de Direcció, que amb una gran generositat estan modelant el futur de la UPF per fer possible que, entre tots, el conquerim.

Moltes gràcies